

Bon Nadal! La dignitat de fills i filles de Déu

Dll, 25/12/2017 per Catalunya Religió

(CR) **Emili Turú** és un dels religiosos catalans universals. Durant setze anys ha estat Superior General dels [Germans Maristes](#). Coincidint amb el relleu en aquesta responsabilitat internacional li hem demanat aquest any la felicitació de Nadal per als amics i lectors de Catalunya Religió. Fidel al carisma marista, se centra en la dignitat de tots els fills i filles de Déu, dels més petits.

[Emili Turú](#) se suma a llista que personalitats que ens han adreçat aquesta Lletra de Nadal, que van rebre en format de postal durant l'Advent els amics de la [Xarxa CatReligió](#). El [2010](#) va ser el rector **Lluís Bonet** des de la Sagrada Família; el [2011](#), **Valentí Miserachs**, que va ser president del Pontifici Institut de Música Sacra; el [2012](#), el benedictí **Josep Massot**, Premi d'Honor de les Lletres Catalanes; el [2013](#), **Montserrat Viñas**, l'abadessa de Sant Benet de Montserrat; el [2014](#), **Lluís Martínez Sistach**, llavors arquebisbe de Barcelona; el [2015](#), **Josep Maria Abella**, exsuperior general dels missioners claretians; i el [2016](#) el pastor protestant **Josep Monells**, coincidint amb els 500 de la Reforma.

Bon Nadal a tots els lectors de Catalunya Religió!

Lletra de Nadal

(*Emili Turú*) Què vol dir celebrar Nadal en aquest món nostre de 2017? Què podem celebrar quan sabem que, en el que portem de segle, més de 38.000 persones s'han ofegat a la Mediterrània mentre volien arribar a Europa? Què celebraran els més de 65 milions de persones forçades a desplaçar-se dels seus llocs d'origen? Què ens diu el Nadal davant el fet que es continuï morint de fam, per malalties que podrien curar-se molt fàcilment o per mil guerres d'interessos?

Primo Levi, des de la seva experiència a Auschwitz, ens interpel·la fortament:

«Els que viviu segurs
a les vostres cases escalfades
els que trobeu en tornar al vespre
el sopar calent i cares amigues:

Considereu si això és un home,
qui treballa en el fang
qui no coneix la pau
qui lluita per un tros de pa
qui mor per un sí o per un no.

Considereu si això és una dona,
sense cabells i sense nom
sense forces per recordar
els ulls buits i el ventre fred
com una granota a l'hivern.»

Considereu si això és un home, si això és una dona... Ho sabem prou, que són persones amb tota la seva dignitat de fills i filles de Déu! Potser el que hem de considerar, doncs, nosaltres, que vivim segurs a les nostres cases escalfades, és què ens diu l'Esperit, a través d'aquestes persones, en aquest temps d'Advent.

Sant Atanasi d'Alexandria ens passa la seva ferma convicció que «Déu es feu home perquè els homes poguessin fer-se Déu». I Sant Pau atia la nostra esperança en recordar-nos que els dolors actuals són de part i no d'agonia: «Jo penso que els sofriments del món present no són res comparats amb la glòria que s'ha de revelar en nosaltres. Perquè l'univers creat espera amb impaciència que la glòria dels fills de Déu es reveli plenament (...) Sabem prou bé que fins ara tot l'univers creat gemega i sofreix dolors de part. I no solament ell; també nosaltres, que posseïm l'Esperit com a primícies del que vindrà, gemeguem dins nostre anhelant de ser plenament fills» (Rm 8, 18-23).

Cada persona té un naixement incomplet, que diria María Zambrano: té la feina d'engendrar-se novament, dia rere dia. L'esperança que tota persona porta dintre és l'anhel de néixer del tot, de dur a plenitud el que només porta en projecte. «Ha d'acabar de néixer del tot i s'ha de fer també el seu món, ha d'anar de part incessantment de si mateix i de la realitat que l'acull».

Potser podríem dir, de manera similar, que el Crist tingué també un naixement incomplet i que continuarà naixent fins aquell moment en què «Déu serà tot en tots» (1 Co 15,28).

Què vol dir celebrar Nadal en aquest món nostre de 2017? Revifar l'esperança perquè, malgrat tants de signes en contra, el Crist continua naixent. Acceptar de ser llevadors i llevadores en el part inacabat d'una humanitat fraterna i reconciliada, el Crist total. Comprometre's perquè cada persona pugui anar completant la seva naixença fins a assolir la seva —la nostra— plenitud.

Bon Nadal als amics i lectors de Catalunya Religió!

Emili Turú, *germà marista*

Fotografia: Refugiats rohingya veuen com crema el seu poblat des de Myanmar.